

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 167/2021
24.02.2021.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 130/21 од 05.02.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 264/19 од 16.01.2020. године и Вишег суда у Врању Кж1 91/20 од 12.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 130/21 од 05.02.2021. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Основног суда у Врању К 264/19 од 16.01.2020. године и Вишег суда у Врању Кж1 91/20 од 12.05.2020. године, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 264/19 од 16.01.2020. године окривљени АА је на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. у вези става 1. КЗ, јер дело за које је окривљени оптужен по закону није кривично дело. Одлучено је да трошкови кривичног поступка на име нужних издатака за ангажовање браниоца у укупном износу од 228.750,00 динара буду исплаћени из буџета Основног суда у Врању.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 91/20 од 12.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Врању, а пресуда Основног суда у Врању К 264/19 од 16.01.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац КТЗ 130/21 од 05.02.2021. године, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и да сагласно члану 492. став 1. тачка 3) ЗКП утврди да је побијаним пресудама повређен закон у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА - адвокату Стојану Љ. Илићу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

У конкретном случају првостепени суд није дао разлоге зашто дело за које је окривљени оптужен није по закону кривично дело, а дати разлози су противречни изреци, нејасни и у знатој мери противречни, на који начин је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наиме, Основни суд у Врању донео је пресуду К 264/19 од 16.01.2020. године којом је окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 1. КЗ на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је окривљени оптужен по закону није кривично дело. У образложењу побијане првостепене пресуде суд налази да током поступка није доказано да је окривљени са умишљајем и у стању урачунљивости, као одговорно лице извршио кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 1. КЗ, јер у конкретном случају окривљени није имао намеру да изводи било какве радове који нису били обухваћени грађевинском дозволом, тако да му никако није могло бити познато да су геометри приликом обележавања трасе, обележавали парцелу која није обухваћена дозволом односно није доказан умишљај окривљеног за извршење наведеног кривичног дела.

Такође, и Виши суд у Врању је пресудом Кж1 91/20 од 12.05.2020. године учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер су разлози пресуде противречни изреци, а дати разлози су нејасни и у знатој мери противречни. Наиме, другостепеном пресудом потврђена је првостепена ослобађајућа пресуда донета на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је окривљени оптужен није по закону кривично дело, а у образложењу се наводи да је првостепени суд правилно извео закључак да није доказано да је окривљени АА учинио кривично дело за које је оптужен, те да је правилном применом одредбе члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП окривљеног ослободио од оптужбе јер није доказано да је извршио кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 1. КЗ.

На изнети начин, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су давањем разлога за ослобађање окривљеног јер није доказано да је извршио кривично дело учинили разлоге противуречним изреци којом је окривљени ослобођен од оптужбе јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело, и дате разлоге учинили нејасним и у знатној мери противречним, и на тај начин учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Следствено наведеном, Врховни касациони суд је усвојио као основан предметни захтев, те је на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаним правноснажним пресудама Основног суда у Врању К 264/19 од 16.01.2020. године и Вишег суда у Врању Кж1 91/20 од 12.05.2020. године, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, при томе не дирајући у правноснажност наведених пресуда.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић